

Constitució del tercer Consell Pastoral Diocesà

El dissabte dia 18 de gener Mons. Saiz Meneses va presidir a la Cúria diocesana la sessió constitutiva del tercer Consell Pastoral Diocesà. L'organisme, presidit pel bisbe diocesà es renova cada quatre anys i està format majoritàriament per laics, representants dels arxiprestats, de les delegacions i dels diversos àmbits de la vida diocesana, a més dels membres del Consell de Govern. En aquesta sessió s'esbossaren les línies de treball dels propers anys a partir dels temes proposats i del Pla Diocesà de Pastoral. Foren elegits el Sr. Jaume Galobart com a secretari i la Sra. Eulàlia Gambús com a secretària adjunta.

GLOSSA

Arran de les festes

Fa uns dies un noi, estudiant universitari, comentant les darreres festes de Nadal, em deia: «Aquests dies m'han fet pensar en els lligams familiars. Són molt importants. Fonamenten la història de les persones i de les famílies. En les trobades familiars hem escoltat alguns relats dels avis que ens retrotrauen en el temps, també en els meus records. M'han vingut records de quan era infant i protagonitzava la declamació de la dècima amb els cosins en els àpats nadalencs; les benediccions de taula; les nades davant el pessebre fet amb les figures que ja havien estat del pare; l'alegria de la nit de Nadal amb la Missa del pollet, primer, amb la del Gall, després; l'emoció de la Nit de Reis, les llargues sobretaulas...»

El jove que així parlava feia un exercici de memòria, de memòria del temps passat, no pas com un pes feixuc sinó com a relat de la seva vida, de la vida familiar, de la vida social i del pas de Déu per elles, una i altra vegada. Un relat que obria al futur. És bo fer memòria del camí personal, de la família, de la infantesa, de les persones —del seu fer i dir—, en especial de les que ens han ajudat a ser, dels indrets que han esdevingut entranyables... És bo i necessari fer memòria del pas de Déu per la nostra vida. És un

bon exercici per discernir, per determinar entre els camins, els viaranyis i les dreteres que s'obren davant nostre. «Feu memòria dels vostres dirigents, que us van anunciar la paraula de Déu; considereu la fi exemplar de la seva vida i imiteu la seva fe. Jesucrist és el mateix ahir, avui i per sempre» (He 13,7). Som convidats a recordar i a actuar.

La humanitat té memòria. També els pobles, les famílies, les comunitats, les persones. Convé desvetllar aquests sentiments de pertinença, en especial en els més joves, i ensenyar a guardar en el cor com Maria: guardar les coses per recordar i reconèixer el que Déu ha fet per nosaltres —pertenença afectiva— i actuar segons el seu disseny de gràcia —pertenença activa. En la memòria de les persones, en la memòria comuna de les famílies, dels pobles, de l'Església, hi ha la penyora de futur que fa néixer l'esperança. En aquesta memòria, hi trobem la lluita entre el bé i el mal, entre la gràcia i el pecat, i el pas salvador del Déu Pare que en el Fill s'ha fet home i que en la força de l'Esperit ens agombola per sempre i ens convida a servir i estimar. «De bon grat, doncs, gastaré el que tinc i em desgastaré jo mateix per vosaltres» (2Co 12,15).

Enric Puig Jofra, SJ

REMEU MAR ENDINS

La fraternitat és l'inici del desenvolupament

El segon diumenge de febrer té lloc la Campanya de Mans Unides a tots els temples de la diòcesi. Mans Unides és el nom que rep una organització no governamental d'inspiració cristiana que va néixer d'una iniciativa femenina. Varen ser les dones d'Acció Catòlica les qui, fa més de mig segle, engegaren aquesta lluita tan raonable precisament contra la fam. Per això es designa també amb el nom de «Campanya Mundial contra la Fam en el Món».

Aquest any 2014 es realitza la campanya número 55 que té com a lema: «Un món nou, projecte comú». El tema sintonitza molt bé amb el que ens proposa amb molta freqüència el papa Francesc. Aquella tarda del 13 de març de l'any passat, en presentar-se a les persones que omplien la Plaça de Sant Pere, ja va expressar el seu desig perquè «hi hagi una gran fraternitat». I després ha reiterat —sobretot en la visita a l'illa de Lampedusa— la necessitat de superar la «globalització de la indiferència» amb una globalització de la solidaritat.

El nucli de la campanya d'enguany se centra en reconèixer que la fraternitat humana és l'inici del desenvolupament: Sa Santedat Benet XVI, en l'encíclica *Caritas in veritate* ens convidava a fer un esforç comú per a assolir la implicació de tots en el desenvolupament global. I això per a posar de manifest la fraternitat a la que tota la humanitat està cridada. «El desenvolupament dels pobles depèn, sobretot, de que es reconeguin com a part d'una sola família, que col·labora amb veritable comunió i està integrada per éssers que no viuen simplement l'un al costat de l'altre» (CV, 53).

Per a comprendre en quin sentit parlem de fraternitat cal acudir un cop més a *Caritas in veritate*, n. 19, que comentant l'encíclica *Populorum Progressio*, afirma: «El subdesenvolupament té una causa més important encara que la manca de pensament: és la manca de fraternitat entre els homes i entre els pobles» (PP, 66). Ara bé, aquesta fraternitat, ¿podran aconseguir-la alguna vegada els homes per ells sols? La societat, cada vegada més globalitzada, ens fa més propers però no necessàriament més germans. La raó, tota sola, és capaç d'acceptar la igualtat entre els homes i d'establir una convivència cívica entre ells, però no aconsegueix crear la germanor. Aquesta neix d'una vocació transcendent; neix de Déu Pare, el primer que ens ha estimat i ens ha ensenyat per mitjà del seu Fill allò que és l'amor fratern. Pau VI, en presentar els diversos nivells del procés de desenvolupament de l'home, va posar al capdamunt, després d'haver mencionat la fe, «la unitat de la caritat de Crist, que ens crida tots a participar com a fills en la vida del Déu viu, Pare de tots els homes» (PP, 21).

Déu vulgui que la gran acceptació que el papa Francesc està tenint en els més diversos fòrums del món d'avui, pugui servir per a construir especialment un món en el que desaparegui l'escàndol de la fam, que encara produeix tantes víctimes.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

JUAN DELLA TORRE

Bones causes

La Machi és una agència de comunicació *per a bones causes* especialitzada en valors espirituals, amb el *hub* creatiu a Buenos Aires, oficines a Barcelona i operacions a Roma. L'empresa té cor d'apostolat, perquè integra la teologia de la comunicació als seus processos creatius per tal d'aportar innovació al servei de la Nova Evangelització. El fundador de l'agència és Juan della Torre, advocat i MBA en màrqueting.

La comunicació d'Església és bona?

L'Església sap comunicar perquè, com diu Mons. Celli, aquesta és la seva missió principal. Sobre la comunicació social i els mitjans hi ha molt magisteri, que a poc a poc està en procés de tornar-se una realitat missionera. L'èpica evangelitzadora no és cosa del passat. Avui les noves tecnologies plantegen un desafiament apassionant: una Missió Digital per portar l'Evangelí al setè continent, que és internet.

Com fer-ho?

El més recomanable és donar testimoni sense tractar d'alliçonar ni aclaparar. Fer-ho amb confiança i sense por: el missatge de l'Església és immortal. Si sabem enfocar-nos en l'essencial, tots hi estaran interessats perquè respon a les preguntes principals de l'home. Cal pelegrinar al costat de l'home d'avui, acompanyar-lo en les seves inseguretats i els seus somnis. Ajudar-lo, a través del diàleg, a percebre allò sagrat i el misteri. Per això és urgent ser creatius i innovadors, atrevir-nos a recórrer nous camins.

En què ens ajuda el Papa?

L'efecte Francesc és impressionant. Ha recuperat per a l'Església un lloc en els mitjans que havia perdut. Ha canviat l'eix per comunicar en positiu. És un comunicador deu.

HISTORIA DE LA CARIDAD

Càritas Internacional

La organizació internacional de Càritas, composta per 165 Càritas nacionals, institució eclesial dependient de les diverses conferències episcopals i en íntima connexió amb la Sede Apostòlica, és indubtablement una de les institucions amb major prestigi en la societat a causa tant de la seva activitat humanitària i caritativa com de la fiabilitat dels seus documents.

Per a complir amb la seva missió i vocació samaritana, les Càritas parroquials estan en continu procés d'acercament als pobres i exclòs, amb el fi de tenir la capacitat de veure les necessitats reals dels més pobres i descobrir la manera adequada de respondre a aquestes necessitats.

Resulta emocionant la presència i la col·laboració intensa de les distintes Càritas nacionals amb els països més desfavorits d'Àsia, Àfrica i Amèrica en temes de salut i educació, promoció de la dona, construcció d'infraestructures i prevenció d'emergències. Buscant l'ajuda d'emergència, però també el desenvolupament per aconseguir l'autonomia personal i social.

Càritas Internacional constitueix una mostra palpable de l'interès de l'Església per promoure el bé comú, un signe d'amor dels cristians pels seus germans de totes les raïes i condicions.

Juan María Laboa

(*Por sus frutos los conoceréis.*)

Historia de la caridad en la Iglesia, Ed. San Pablo

HECHOS DE VIDA

«Curar heridas»

El papa Francisco nos ha dicho: «Veo con claridad [...] que lo que la Iglesia necesita con mayor urgencia hoy es una *capacidad de curar heridas y dar calor a los corazones de los fieles, cercanía y proximidad*. Veo a la Iglesia como un hospital de campaña tras una batalla. ¿Qué inútil es preguntarle a un herido si tiene altos el colesterol o el azúcar! Hay que *curarle las heridas*. Ya hablaremos luego del resto. *Curar heridas, curar heridas...* Y hay que comenzar por lo más elemental.»

La capacitat de curar la té qui *acompanya* —que veï del llatí *cum-panis*, menjar junts el pa—, sentar-se a la mateixa taula emocional, espiritual, de qui sofre i intercanviar sentiments, desigs, preocupacions, paraules, esperances i ideals.

—Si hem sofert, si hem estat tristes, si vivim identificats amb Jesús, ell nos farà més comprensius, més compassius, més caritatius, millors.

—Prestarem més atenció a *los heridos* i pondrem *bálsamo* curatiu a les herides i així cessaran congòjies i llàgrimes.

Walter Benjamín escribió: «Habitar... es dejar huella». No una huella física, de pedres, sinó de un coraïon a otro coraïon herido, que sofre.

El màrtir sant Tomàs Moro practicó i ensenïó:

—«No hay en el mundo tristeza o amargura, dolor o sufrimiento... que el cielo no pueda curar». Es lo que nos pide el papa Francisco.

PROGRAMA DEL PAPA FRANCESC

Partir del nucli fonamental de la fe

La clau missionera d'aquesta l'Exhortació parteix «del cor de l'Evangelí», que és el seu «nucli fonamental», que el Papa formula sintèticament com «la bel·lesa de l'amor salvífic de Déu manifestat en Jesucrist mort i ressuscitat» (n. 35). I és aquí on precisa amb gran finor que «hi ha un ordre o jerarquia en les veritats en la doctrina catòlica» i que per això cal «una adequada proporció», d'acord amb la seva importància. Com a mal exemple de desequilibri afirma que això passa «quan es parla més de la llei que de la gràcia, més de l'Església que de Jesucrist, més del Papa que de la Paraula de Déu» (n. 38).

Més encara, el Papa recorda que, seguint «sant Tomàs d'Aquino, els preceptes donats per Crist i els Apòstols «són poquíssims» i que els preceptes afegits per l'Església han d'exigir-se amb moderació «per no fer més feixuga la vida» i convertir la nostra religió en un esclavatge, quan «la misericòrdia de Déu volgué que fos lliure»» (n. 43). D'aquesta forma poc usual, però brillant i molt fonamentada, el Papa ens recorda la missió fonamental de l'Església!

Dr. Salvador Pié

Expert nomenat pel Papa del Sínode sobre la Nova Evangelització

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 10. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Re 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Escolàstica (s. v-vi), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.
- 11. ■ Dimarts** [1Re 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7, 1-13]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.
- 12. ■ Dimecres** (■ Barcelona) [1Re 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beata Humbelina, viuda.
- 13. ■ Dijous** [1Re 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. iii); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.
- 14. □ Divendres** [Ac 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (ix), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. iii).
- 15. ■ Dissabte** [1Re 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Sant Faustí i sant Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.
- 16. ■ † Diumenge vinent**, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,16-21 / SI 118 / 1Co 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o més breu: Mt 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

DIUMENGE V DURANT L'ANY

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rera, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens". Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

► Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurrà mai, / i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres, no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavats a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós.

En tot allò que us deia i us predicava, no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.

Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Así dice el Señor: «Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, viste al que ves desnudo, y no te cierras a tu propia carne. Entonces romperá tu luz como la aurora, en seguida te brotará la carne sana; te abrirá camino la justicia, detrás irá la gloria del Señor. Entonces clamarás al Señor, y te responderá; gritarás, y te dirá: "Aquí estoy.»

«Cuando destierres de ti la opresión, el gesto amenazador y la maledicencia, cuando partas tu pan con el hambriento y sacies el estómago del indigente, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad se volverá mediodía.»

► Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

El justo jamás vacilará, / su recuerdo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad es constante, sin falta, / y alzaré la frente con dignidad. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 2,1-5)

Yo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado.

Me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

► Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente.

Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celemín, sino para ponerla en el candelero y que alumbré a todos los de casa. Alumbré así vuestra luz a los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en el cielo.»

Els cristians, cridats a ser llum per les seves bones obres

►) Aquesta imatge parla

me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado.

COMENTARI

Les bones obres

L'opció de Jesús per la interioritat que teníem en les benaurances del diumenge passat no és una opció per un espiritualisme desencarnat. El text d'avui, que ve a continuació, explica un dels ensenyaments més importants de Mateu: «Vosaltres heu de ser sal... però també heu de ser llum, de tal manera que les vostres actuacions brillin davant la gent, vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare del cel». És el tema de les bones obres que ens arrela en les «obres del Messies» (Mt 11,2).

Les actituds dels seguidors de Jesús il·lustres en les benaurances, són obres fetes segons Déu.

En aquest sentit, sense convertir-se en un reclam publicitari (Mt 6,1), deixen entreveure les disposicions que les han originades. Són el testimoni d'una justícia que va molt més enllà del compliment d'una norma o d'un manament determinats (5,20). La justícia del Regne (6,33) deixa enrere el compliment de prescripcions i se centra a fer la voluntat de Déu. Per això el sermó de la muntanya subratlla al final que no n'hi ha prou de dir «Senyor, Senyor...» (7,21). Per això insisteix Mateu que cal fer treballar els talents perquè donin fruit (25,14-30). Per la mateixa raó, les noies del banquet de noces han de portar oli en les seves llànties, símbol de les bones obres (25,1-13). I la sentència del judici final es basarà en les bones obres envers els germans sols,

malalts, necessitats o en la presó (25,31-46). Mateu és un evangeli fonamentalment jueu i, per tant, profundament ètic.

El text que llegim avui utilitza per primera vegada l'expressió «el vostre Pare del cel». La figura de Déu, Pare dels creients, és una figura especialment estimada per Mateu. Més en concret, val la pena caure en el compte que presideix el desenvolupament del sermó de la muntanya (l'expressió «el vostre Pare del cel» hi surt fins a deu vegades). Aquest tema no ha estat desenvolupat ni per Marc ni per Lluc, ni tampoc per l'Evangeli de Joan. Així Mateu deixa entreveure clarament l'horitzó del Regne que presideix tot el sermó.

Oriol Tuñi, SJ

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 9, a les 12 h. Celebra la Missa Estacional en l'inici de la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Oleguer de Sabadell.

Dilluns dia 10, tarda i vespre. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Oleguer de Sabadell.

Dimecres dia 12, a les 13 h. Reunió amb els preveres i diaques de l'Arxiprestat de Rubí per a preparar la Visita Pastoral.

Dijous dia 13 i divendres dia 14. Assisteix a la reunió de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense a Tiana.

Divendres dia 14, a les 20.30 h. Presideix l'Escola de Pregària de Joves a la Catedral.

Diumenge dia 16, a les 11 h. Celebra la Missa Estacional en l'inici de la Visita Pastoral a la parròquia de Santa Maria de Barberà.

NOTÍCIES

Escola de pregària de joves. El divendres dia 10 de gener, dins del cicle de Nadal, es va celebrar una nova sessió de l'Escola de Pregària de Joves. Per primera vegada es va fer pregant, simultàniament, a tres llocs de la diòcesi,

contemplant el misteri del Baptisme del Senyor. A la parròquia de Sant Feliu de Sabadell va presidir la pregària Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar; a la Catedral de Terrassa, Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller, i a Sant Esteve de Granollers ho va fer Mn. F. Xavier Farrés, delegat episcopal de Joventut.

Cloenda diocesana de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. El dissabte dia 25 de gener a 2/4 de 9 del vespre, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va presidir la cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

a la Catedral del Sant Esperit. L'acte consistí en la pregària de Vespres. El Sr. Bisbe auxiliar estigué acompanyat per Mn. Josep Esplugas, delegat episcopal d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses, pel Rvd. Guillermo Wilches, rector de l'Església Reformada Episcopal, pel Rvd. Benjamí Planas, president del Consell Evangèlic de Catalunya i per David Muniesa i Andreu Dionís, pastors baptistes.

EN LA PAU DE CRIST

Sor Adela López Folch, monja dominica del Monestir de Sant Domènec de Guzman, lliurà la seva ànima al Senyor a Sant Cugat del Vallès el dia 24 de gener de 2014, als 92 anys d'edat i 69 de professió religiosa. Les exèquies es van celebrar el dia 25 de gener a l'església del monestir.

AGENDA

Festa de la Mare de Déu de Lourdes. Dimarts dia 11, a les 18.30 h, la Confraria de la Mare de Déu de Lourdes de Terrassa celebra l'Eucaristia a la capella de la Fundació Busquets.

Escola de Pregària de joves. Divendres dia 14, a les 20.30 h. A la Catedral, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz; a la parròquia de Sant Esteve de Granollers, presidida per Mons. Salvador Cristau; a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell, presidida per Mn. Manel Fuentemilla, vicari episcopal i Mn. Xavier Farrés, delegat episcopal de Joventut; a la parròquia de Sant Pere d'Octavià (Monestir)

de Sant Cugat del Vallès, presidida per Mn. Joan Carles Montserrat, vicari episcopal i Mn. Carles Cahuana, delegat episcopal de Catequesi.

IX Jornada Diocesana de la Pastoral de la Salut. Dissabte dia 15 de febrer, de 9.30 a 13 h, al Centre parroquial de la parròquia de Sant Vicenç de Sabadell. Salutació de Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar; Presentació a càrrec de Josep Massegú, delegat episcopal de Pastoral de la Salut; Conferència de Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona, *Com viure la fe en la malaltia*. Testimonis de Maria Lluïsa Oller Barbany, presidenta de l'Associació per la Integració Social; Marta Pons Florens, professora de Religió (ESO); Montserrat Zamora Alcobarro, sòcia d'Oncolliga. Informació: delegaciosalut@bisbatdeterrassa.org

Conferència. Càritas som tots, a càrrec del Sr. Salvador Obiols, director general de Càritas Diocesana. Dissabte dia 15 de febrer a les 17.30 h. Lloc: Sala capitular de la Catedral de Terrassa. Dintre del cicle de conferències organitzat pel Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa.

Trobada d'escolans del Bisbat de Terrassa. Es convoca tots els nois i noies que fan d'escolans a participar en una jornada festiva i formativa. Dissabte dia 22 de febrer d'11 a 17 h, al Seminari de Terrassa (c/ Santjoanistes 2, Vallldoreix). Més informació: tel. 654 642 079.

Exercicis espirituals per a nois (joves de 17 a 30 anys). Del divendres dia 28 de febrer (tarda) al diumenge dia 2 de març. A la Casa d'Exercicis Nostra Senyora de Montserrat (Caldes de Montbui). Organitzats per les Delegacions de Joventut i de Pastoral Vocacional. Per a més informació: tel. 636 305 214.

D'ALTRES BISBATS

VII Jornades d'Ètica i món contemporani. Amb el tema: «La doctrina social de l'Església i el papa Francesc. Ser cristians i ciutadans en temps de crisi». Dies 10 i 11 de febrer. A la Facultat de Teologia de Catalunya. Per a més informació: Tel. 934 534 925 i administracio@teologia-catalunya.cat

REMAD MAR ADENTRO

La fraternidad es el inicio del desarrollo

El segundo domingo de febrero tiene lugar la campaña de Manos Unidas en todos los templos de la diócesis. Manos Unidas es el nombre que recibe una organización no gubernamental de inspiración cristiana que nació de una iniciativa femenina. Fueron las mujeres de Acción Católica las que, hace más de medio siglo, comenzaron esta lucha tan razonable precisamente contra el hambre. Por este motivo se designa también con el nombre de «Campaña Mundial contra el Hambre en el Mundo».

En este año 2014 se realiza la campaña número 55 que tiene como lema: «Un mundo nuevo, proyecto común». El tema sintoniza muy bien con lo que nos propone con mucha frecuencia el papa Francisco. Ya en aquella tarde del 13 de marzo del año pasado, al presentarse a las personas que llenaban la Plaza de San Pedro, abogó para que «haya un gran fraternidad». Y después ha reiterado —sobre todo en su visita a la isla de Lampedusa— la necesidad de superar la «globalización de la indiferencia» con una globalización de la solidaridad.

El núcleo de la campaña de este año se centra en reconocer que la fraternidad humana es el inicio del desarrollo. Su Santidad Benedicto XVI, en la encíclica *Caritas in veritate* nos invitaba a realizar un esfuerzo común para lograr la implicación de todos en el desarrollo global. Y esto como una manifestación de la fraternidad a la que está llamada toda la humanidad. «El desarrollo de los pueblos depende, sobre todo, de que se reconozcan como parte de una sola familia, que colabora con verdadera comunión y está integrada por seres que no viven simplemente uno junto al otro» (CV, 53).

Para comprender en qué sentido hablamos de fraternidad es necesario acudir una vez más a *Caritas in veritate*, n. 19, que, comentando la encíclica *Populorum Progressio*, afirma: «El subdesarrollo tiene una causa más importante aun que la falta de pensamiento: es la falta de fraternidad entre los hombres y entre los pueblos» (PP, 66). Ahora bien, esta fraternidad, ¿podrán lograrla alguna vez los hombres por sí solos? La sociedad, cada vez más globalizada, nos hace más cerca-

nos, pero no necesariamente más hermanos. La razón, por sí sola, es capaz de aceptar la igualdad entre los hombres y de establecer una convivencia cívica entre ellos, pero no consigue fundar la hermandad. Esta nace de una vocación trascendente; nace de Dios Padre, el primero que nos ha amado y que nos ha enseñado mediante el Hijo lo que es el amor fraterno. Pablo VI, al presentar los diversos niveles del proceso de desarrollo del hombre, puso en lo más alto, después de haber mencionado la fe, «la unidad de la caridad de Cristo, que nos llama a todos a participar como hijos en la vida del Dios vivo, Padre de todos los hombres» (PP, 21).

Quiera Dios que la gran aceptación que el papa Francisco está obteniendo en los más diversos foros del mundo de hoy, pueda servir para construir sobre todo un mundo en el que desaparezca el escándalo del hambre, que tantas víctimas produce todavía.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa